

กฎหมายกับการพัฒนาศักยภาพของประชาชนเขตลาดพร้าวกรุงเทพมหานคร

LAWS AND DEVELOPMENT OF POTENTIAL OF PEOPLE LAT PHRAO AREA, BANGKOK

ธีรลดา ธีรวัชรเศรษฐ์¹ และธัชชฎาพัฒน์ ยุktananda²

Theelada Theerawatcharaset¹ Taschapat Yuktananda²

สถาบันรัชต์ภาคย์¹, มหาวิทยาลัยเกริก²

Rajapark Institute¹, Krirk University²

Email : theelada.trw023@gmail.com

Received 5 October 2023; Revised 18 October 2023; Accepted 21 June 2024.

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษา ด้านการรับรู้ และด้านการนำไปใช้ ของกฎหมายกับการพัฒนาศักยภาพของประชาชนเขตลาดพร้าวกรุงเทพมหานคร 2) เพื่อศึกษาวิเคราะห์ความแตกต่างประชาชนที่มีความรู้ด้านกฎหมายกับการพัฒนาศักยภาพของประชาชนเขตลาดพร้าวกรุงเทพมหานคร และ 3) เพื่อศึกษาข้อกฎหมายและนำมาใช้กับการพัฒนาศักยภาพของประชาชนเขตลาดพร้าวกรุงเทพมหานคร เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ได้แก่ ประชาชน ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถาม ซึ่งได้ครอบคลุมเนื้อหาและวัตถุประสงค์ในการศึกษาตามกรอบแนวคิดของตัวแปรต้นและตัวแปรตาม โดยนำตัวแปรที่วิเคราะห์ได้ทางสถิติไปสร้างแบบสอบถามสำหรับเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มผู้ให้ข้อมูล เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึก

ผลการวิจัยพบว่า 1) น้ำหนักเฉลี่ยด้านการรับรู้ทั้ง 3 ด้าน เท่ากับ 3.11 ค่า S.D. เท่ากับ 0.85 แปรผลได้ว่าอยู่ในระดับมาก ในขณะที่ด้านทัศนคติ และด้านทักษะ เป็นด้านที่มีน้ำหนักเฉลี่ยสูงสุด 2 อันดับแรก ในขณะเดียวกัน ด้านความเข้าใจ มีน้ำหนักเฉลี่ยต่ำที่สุด 2) น้ำหนักเฉลี่ยด้านการนำไปใช้ทั้ง 3 ด้าน เท่ากับ 3.05 ค่า S.D. เท่ากับ 0.92 แปรผลได้ว่าอยู่ในระดับปานกลาง ในขณะที่ด้านวิสัยปฏิบัติ และด้านความถูกต้อง เป็นด้านที่มีน้ำหนักเฉลี่ยสูงสุด 2 อันดับแรก ในขณะเดียวกัน ด้านความเหมาะสม มีน้ำหนักเฉลี่ยต่ำที่สุด 3) ระดับการพัฒนาศักยภาพและเพิ่มความรู้มีน้ำหนักเฉลี่ยทั้ง 5 ด้าน เท่ากับ 3.09 ค่า S.D. เท่ากับ 0.93 ซึ่งแปรผลได้ว่าอยู่ในระดับปานกลาง ในขณะที่การปรับตัว มีน้ำหนักเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ สภาพทางสังคม การเพิ่มประสิทธิภาพ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ส่วนการพัฒนาคุณภาพมีน้ำหนักเฉลี่ยต่ำที่สุด

คำสำคัญ: กฎหมาย; การพัฒนาศักยภาพ; ประชาชน

ABSTRACT

The objectives of this research are 1) To study perception and use side of the law and the development of the potential of the people of Lat Phrao District, Bangkok 2) To study and analyze the differences between people who have legal knowledge and the potential development of people in Lat Phrao District, Bangkok, and 3) To study the law and apply it to the development of the potential of the people of Lat Phrao District, Bangkok. It is quantitative research. The sample group used in the research was 400 people in Bangkok. The research instrument was a questionnaire, which covered the content and objectives of the study according to the concept of primary and dependent variables. By using the variables that can be analyzed statistically, we create a questionnaire for collecting data with a group of informants. to gain in-depth information.

The research found that 1) The average weight for all 3 aspects of perception was 3.11. The S.D. value was 0.85, which can be interpreted as being at a high level. While attitude and skills are the top 2 areas with the highest average weight. Meanwhile Understanding has the lowest average weight. 2)The average weight for use in all 3 areas was equal to 3.05. The S.D. value was equal to 0.92. The results were considered to be at a moderate level. while the practical side and accuracy They are the top 2 sides with the highest average weight. Meanwhile Appropriateness has the lowest average weight. 3)The level of potential development and increasing knowledge has an average weight of all 5 areas equal to 3.09. The S.D. value is equal to 0.93, which can be interpreted as being at a moderate level. while adapting has the highest average weight, followed by social conditions, increasing efficiency and related agencies The quality development section had the lowest average weight.

Keywords: Laws; Development of potential, People

บทนำ

เมื่อมนุษย์มาอยู่รวมกันเป็นหมู่คณะในลักษณะที่ถาวรก็จะต้องมีกฎเกณฑ์ที่ถือปฏิบัติกันในสังคมนั้นๆ เพื่อให้มนุษย์สามารถอยู่ด้วยกันได้อย่างปกติสุข กฎเกณฑ์ดังกล่าวนี้ มีทั้งกฎเกณฑ์ที่เป็นลายลักษณ์อักษร และกฎเกณฑ์ที่ไม่เป็นลายลักษณ์อักษร ซึ่งต่างก็มีลักษณะบังคับให้คนในสังคมนั้นๆ ต้องปฏิบัติตาม ในสังคมนั้นๆ

แรกเริ่มนั้น กฎเกณฑ์ที่มีอยู่ไม่สลับซับซ้อนดังเช่นสังคมปัจจุบัน การควบคุมความประพฤติของคนในสังคมจะอาศัยขนบธรรมเนียมประเพณีซึ่งรู้จักกันโดยทั่วไป เป็นกฎเกณฑ์ง่ายๆ ที่เกิดขึ้นมาจากเหตุผลธรรมดาตามสามัญสำนึกของชาวบ้าน ความรู้สึกผิดชอบชั่วดีที่มีอยู่ในตัวมนุษย์ กฎหมายก็คือกฎเกณฑ์ทางศีลธรรมและจารีตประเพณีของชุมชนนั้นๆ (Wongchak, P., 2008) เมื่อสภาพสังคมเปลี่ยนไป จารีตประเพณีเดิม ย่อมไม่เพียงพอที่จะช่วยแก้ปัญหาที่สลับซับซ้อน จึงจำเป็นต้องมีกฎหมายลายลักษณ์อักษรออกมาเพื่อแก้ปัญหาเป็นเรื่อยๆ ไป มีการใช้เหตุผลเชิงตรรกะเพื่อชี้ขาดข้อพิพาท เกิดเป็นหลักกฎหมายต่างๆ มีกระบวนการบัญญัติกฎหมายที่เป็นกิจจะลักษณะ ฉะนั้น กฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในสังคมสมัยใหม่ จึงมีทั้งกฎหมายที่เป็นลายลักษณ์อักษรและกฎหมายที่ปรากฏอยู่ในรูปของจารีตประเพณี โดยกฎหมาย คือ ข้อบังคับ กติกาของรัฐหรือของชาติที่กำหนดขึ้นมาเพื่อใช้บังคับ ควบคุม ความประพฤติของบุคคลในสังคม ให้ปฏิบัติตาม หากมีการฝ่าฝืน ไม่ปฏิบัติตามจะมีความผิดและได้รับโทษตามที่กำหนดไว้ (Nilsuk, S., 2012)

การพิจารณาเรื่องกฎหมายกับการพัฒนาศักยภาพนั้น เป็นการพิจารณามาตรฐานแห่งกฎหมายและมาตรฐานแห่งทักษะและความถูกต้องดีงาม ซึ่งต้องพิจารณาอย่างละเอียดลึกซึ้ง ซึ่งกฎหมายเป็นสิ่งที่มุ่งกำหนดสิ่งจำเป็นตามกาลเทศะ ส่วนศักยภาพเป็นสิ่งอันควรแก่การพัฒนา อีกทั้งกฎหมายมีความสัมพันธ์ในสังคมของมนุษย์ส่วนรวม ในขณะที่การพัฒนาศักยภาพมุ่งถึงความสามารถในแต่ละบุคคล ทั้งกฎหมายและศักยภาพจึงเป็นสิ่งที่พิเคราะห์ถึงมูลเหตุที่มุ่งไปสู่ความประพฤติต่างๆ (Suapuean, T., 2022) อีกทั้ง เนื่องด้วยสภาพภาวะที่อยู่ในตัวของมนุษย์นั้นคือสัจธรรมอันประกอบไปด้วยกิเลส หรือความโลภ โกรธ หลง อยากรู้ อยากมี เช่น เกียรติยศ ชื่อเสียง และอำนาจ สาเหตุที่สองคือ อคติ ที่เกิดจากสิ่งแวดล้อมในช่วงเวลาที่เรเติบโตขึ้นมาในสังคมหนึ่งที่กำลังก้าวและแสดงออกโดยที่เราไม่รู้ตัว และส่วนที่สามคือ กระบวนทัศน์ ที่ฝังลึกภายในวิถีคิดของมนุษย์นั้นคือสิ่งที่เราเรียนรู้โดยที่เราเองอาจไม่รู้ตัวและนำสิ่งเหล่านั้นมาเป็นตัวกำหนดวิถีชีวิตวิถีปฏิบัติจนกลายเป็นพวกเขา พวกเขาและยิ่งไปกว่านั้นถ้าไม่ยอมรับในความต่างอาจเป็นแหล่งของความรุนแรงได้ เป็นปรากฏการณ์ธรรมชาติเป็นปกติของชีวิตที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ (Yuktananda, T., 2022)

สำหรับปัญหาการกระทำที่ผิดกฎหมายในปัจจุบัน จึงเป็นปัญหาใหญ่ที่ทุกๆ ประเทศทั่วโลกต้องเผชิญ ไม่ว่าจะเป็นประเทศทั้งในกลุ่มที่พัฒนาแล้ว กำลังพัฒนา และประเทศที่ยังไม่พัฒนา เป็นปัญหาที่มีความสำคัญในระดับโลก และทวีความรุนแรง ซับซ้อน และยากต่อการควบคุมขึ้นเรื่อย ๆ ถึงแม้ว่าบางประเทศได้ใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยเข้ามาบริหารจัดการระบบราชการและหน่วยงานของรัฐ และยังมีกรณีจรรยาบรรณจากรองคกรภาครัฐหรือองค์กรอิสระต่างๆ แต่ปัญหานี้ก็ยังคงอยู่และไม่มีการแก้ไขที่รวดเร็วสำหรับประเทศไทย (Yuktananda, T., 2019)

สำหรับการพัฒนาศักยภาพของประชาชน จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการขับเคลื่อนสังคมในทศวรรษที่ 21 เพราะประชาชนถือเป็นทรัพยากรที่สำคัญที่สุดของประเทศชาติ การที่ประเทศชาติมีคุณภาพองค์รวมตามเป้าหมายได้ย่อมขึ้นอยู่กับคุณภาพและศักยภาพของประชาชน จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องพัฒนา

ประชาชน โดยการเพิ่มศักยภาพที่จำเป็นในด้านความรู้ ความสามารถ และสร้างทักษะในการดำเนินชีวิต ตลอดจนการสร้างแรงกระตุ้นให้ประชาชนสามารถดำเนินชีวิตได้อย่างเต็มศักยภาพ (Boonthong, T., 2018) นอกเหนือจากนั้นปัญหาด้านศักยภาพที่ประชาชนสมัยใหม่ต้องเผชิญคือความแตกต่างด้านค่านิยมและทัศนคติ ความสามารถในบทบาทหน้าที่ของตนเอง การขาดความสามารถในการสื่อสารเพื่อทำความเข้าใจระหว่างกัน หรือการขาดทักษะในแก้ไขปัญหาได้อย่างเหมาะสม (Yuktananda, T., 2022) เพราะบุคคลที่มีการพัฒนา ศักยภาพตนเองอยู่ตลอดเวลา นั้นจะมีความพร้อมต่อการแข่งขัน และจะเป็นบุคคลที่พร้อมรับมือกับการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา หน่วยงานหรือองค์กรใดก็ตามที่บุคลากรมีการพัฒนาตนเองย่อมก่อให้เกิด ประสิทธิภาพในการทำงาน และนำมาซึ่งความเจริญก้าวหน้าขององค์กรจนไปถึงระดับประเทศชาติ นอกเหนือจากการพัฒนาศักยภาพประชาชนเพื่อองค์กรหรือประเทศชาติแล้ว การพัฒนาศักยภาพตนเองของ บุคลากรยังส่งผลต่อความสำเร็จหรือเพื่อความก้าวหน้าในอาชีพและการดำเนินชีวิตอีกด้วย การพัฒนา ศักยภาพตนเองนั้นถือเป็นการแข่งขันกับตัวเองเพื่อเป็นบันไดไปสู่ความก้าวหน้าในอนาคต และเป็นการเตรียมความพร้อม ในการที่จะต้องแข่งขันกับคนอื่น ในโลกของการทำงานที่มีการแข่งขันสูงเวทีการทำงานจะเปิดโอกาส ให้กับคนที่มีประสิทธิภาพในการทำงานเสมอ และเช่นเดียวกัน คนที่มีประสิทธิภาพในการทำงานสูงจากการ พัฒนาตัวเองอย่างต่อเนื่องในเรื่องต่างๆ มักจะพร้อมอยู่เสมอสำหรับการแข่งขันไม่ว่าในเวทีหรือสถานการณ์ใด ก็ตาม (Phuklang, N., 2018)

อีกทั้ง การพัฒนาศักยภาพของประชาชนจึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะส่งผลต่อความสำเร็จขององค์กรรวมถึงต้องการ มุ่งที่จะให้ประชาชนมีทักษะ ความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญในการดำเนินชีวิตมากขึ้น เพื่อลด ข้อผิดพลาดต่างๆ ลง เป็นไปตามข้อกำหนดของกฎหมาย และเต็มใจในการปฏิบัติงานตลอดเวลาการ ดำเนินงาน ประชาชนควรผ่านการฝึกอบรมการศึกษา เทคโนโลยี รวมไปถึงกฎหมายซึ่งจะส่งผลต่อการช่วย เพิ่มศักยภาพในการดำเนินชีวิตของประชาชน ตลอดจนปรับเปลี่ยนทัศนคติของ ประชาชนทุกระดับให้เป็นไป ในทิศทางเดียวกัน สอดคล้องตามกฎหมาย เพื่อให้ประชาชนดำเนินชีวิตได้อย่างเต็มที่และมุ่งไปสู่ความสำเร็จ ตามเป้าหมายส่วนบุคคล รวมไปถึงช่วยพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ให้มีความเจริญเติบโตอย่างมั่นคง (Ruencharoen, O., 2020) ในส่วนแผนของสำนักงานกิจการยุติธรรมในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ และ เพื่อเสริมสร้างความมั่นคงของชาติ ไปสู่การปฏิบัติให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนา ศักยภาพและคุณภาพชีวิตของ ประชาชนอย่างเป็นรูปธรรม จึงได้มีการดำเนินการกำหนดกรอบหลักการในการดำเนินการเพื่อการมีส่วนร่วมใน การพัฒนาประเทศไทยสู่ความยั่งยืนด้วยการสร้างความสามัคคีปรองดอง จัดให้มีการทำสัญญาประชาคม หรือ เรียกว่าอื่นให้เป็นที่ยอมรับของทุกฝ่ายเพื่อรับรู้และปฏิบัติตามร่วมกัน พัฒนาความเป็นอยู่ อาชีพ และรายได้ ให้แก่ประชาชน รวมถึงการส่งเสริมให้นำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต ให้ความรู้ แก่ประชาชนในเรื่องสิทธิ หน้าที่ และการเป็นพลเมืองที่ดี กลไกการบริหารราชการ ด้วยการให้ความรู้แก่

ประชาชน ทั้งเรื่องกฎหมาย และกลไกการบริหารราชการแผ่นดินแต่ละระดับ และการบริหารงบประมาณที่มุ่งประโยชน์แก่ประชาชน (Office of Justice Affairs, 2018)

อย่างไรก็ตาม การที่นโยบายจะมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูง เกณฑ์มาตรฐานที่ส่วนกลางกำหนด ในการพัฒนาศักยภาพนั้น ยังมีสิ่งที่ต้องคำนึงถึงหลายด้าน ทั้งหลักของคุณธรรมและจริยธรรมในการใช้ความรู้ อีกทั้งนโยบายพัฒนาศักยภาพซึ่งเป็นแผนการจัดวิชาความรู้อย่างเป็นระบบ ควรมีองค์ความรู้ทั้งด้านกฎหมาย และเรื่องต่างๆ เพียงพอต่อการนำไปปรับใช้จริงของประชาชนตามวัตถุประสงค์ของนโยบาย (Yuktananda, T., 2020)

ผู้วิจัยจึงประสงค์ที่จะศึกษาถึงกฎหมายกับการพัฒนาศักยภาพของประชาชนเขตลาดพร้าว กรุงเทพมหานคร เพื่อทราบถึงสภาพการพัฒนาของประชาชนเขตลาดพร้าวกรุงเทพมหานครที่เกี่ยวข้องเนื่องด้วยกฎหมายว่ามีประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใด อีกทั้งศึกษาถึงระดับประสิทธิผลของการพัฒนาศักยภาพตามนโยบาย หรือแนวทางการพัฒนาศักยภาพที่เกี่ยวข้องที่ผ่านมา เพื่อทราบถึงปัจจัยต่างๆ ที่ส่งผลกระทบต่อกฎหมายกับการพัฒนาศักยภาพของประชาชนเขตลาดพร้าวกรุงเทพมหานคร ทั้งในด้านที่ส่งผลดีและส่งผลเสีย เพื่อมาวิเคราะห์เป็นองค์ความรู้ ที่สามารถนำไปพัฒนา ปรับปรุงให้กฎหมายกับการพัฒนาศักยภาพของประชาชนเขตลาดพร้าวกรุงเทพมหานคร มีความเหมาะสมและส่งผลดีสูงสุดต่อประชาชนและประเทศชาติต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษา ด้านการรับรู้ และด้านการนำไปใช้ ของกฎหมายกับการพัฒนาศักยภาพของประชาชนเขตลาดพร้าวกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาวิเคราะห์ความแตกต่างประชาชนที่มีความรู้ด้านกฎหมายกับการพัฒนาศักยภาพของประชาชนเขตลาดพร้าวกรุงเทพมหานคร
3. เพื่อศึกษาข้อกฎหมายและนำมาใช้กับการพัฒนาศักยภาพของประชาชนเขตลาดพร้าวกรุงเทพมหานคร

การทบทวนวรรณกรรม

แนวคิดเกี่ยวกับกฎหมาย

กฎหมายเป็นข้อกำหนดพฤติกรรมของมนุษย์ จึงเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับชีวิตมนุษย์ตั้งแต่เกิดจนตาย กฎหมายเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นมาจากความคิดหรือความเชื่อของมนุษย์เป็นพื้นฐานข้อกำหนดใดจะเป็นกฎหมายจึงได้ มีแนวความคิดของนักปราชญ์กฎหมายในหลายๆยุคให้ความหมายของกฎหมายไว้ ความคิดเห็นของนักปราชญ์กฎหมายนี้มีหลากหลายสำนักและมีแนวความคิดต่างๆ กันตามวิวัฒนาการของสังคม สำนักความคิดที่สำคัญ

และยังคงนำมายึดถือเป็นหลักในเรื่องความหมายของกฎหมายจนถึงปัจจุบันมีอยู่สองสำนัก ได้แก่ สำนักความคิดกฎหมายธรรมชาติ และสำนักความคิดกฎหมายฝ่ายบ้านเมือง (Manyarom, C.,2001)

แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนา

การพัฒนาเป็นการเปลี่ยนแปลงด้วยกระบวนการกลั่นกรองไปสู่สิ่งที่ดีและสู่ความสำเร็จเป็นการเพิ่มพูนสมรรถนะของคนในการสร้างความเป็นธรรมเพื่อสร้างพลังอำนาจควบคุมสมาชิกของสังคม ซึ่งการเปลี่ยนแปลงไปจากสภาพเดิม ไปสู่สภาพใหม่ที่ก้าวหน้าหรือเป็นไปในเชิงบวก โดยวิธีการหรือกระบวนการที่จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ การพัฒนานั้นเป็นแนวคิดเชิงปทัสสถาน มีเป้าประสงค์ และมีลักษณะของการเปรียบเทียบคุณลักษณะของสถานะหนึ่งกับสถานะหนึ่งคือ

1. การพัฒนาเป็นแนวคิดเชิงปทัสสถาน หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งว่า มีค่านิยมสอดแทรกอยู่นั้นดูเป็นเหตุผลหลักของคำว่าพัฒนา ซึ่งมีความหมายที่แตกต่างกันออกไปทั้งนี้ในการกำหนดเป้าหมาย รวมทั้งแนวทางในการวัดผลของการพัฒนานั้นขึ้นอยู่กับค่านิยมของผู้ที่กำหนด และค่านิยมดังกล่าวนั้นสามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามกาลเวลา

2. การพัฒนาเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับเป้าประสงค์ ซึ่งโดยทั่วไปแสดงถึงสถานะอันพึงปรารถนาของสังคม ในทางสังคม การเมือง และหรือเศรษฐกิจ ขึ้นอยู่กับค่านิยมของผู้กำหนดเป้าประสงค์หรือสถานะอันพึงปรารถนานั้น ในที่นี้บ้างก็มองว่าการพัฒนาคือ สถานะของการพัฒนาแล้ว ในขณะที่อีกหลายคนมองการพัฒนาในความหมายของกระบวนการ ของความก้าวหน้าหรือการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้นตามเกณฑ์หรือเป้าหมายของการพัฒนาตามที่กำหนดคุณค่าไว้

3. การพัฒนาเป็นแนวคิดที่มีลักษณะของการเปรียบเทียบสถานะหนึ่ง กับสถานะอื่นที่สอดแทรกอยู่ เช่น ตามทฤษฎีภาวะทันสมัย ซึ่งมีความหมายเดียวกับสถานะที่พัฒนาแล้วนั้น มองว่าภาวะทันสมัยนั้นต่างจากภาวะล้าหลังโดยสิ้นเชิง ทั้งในแง่เศรษฐกิจ การเมือง สังคม และสติปัญญา (Bryant, C., and White, L., G., 1976)

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) จากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) ด้วยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาวิเคราะห์สังเคราะห์สรุปให้เห็นถึงกฎหมายกับการพัฒนาศักยภาพของประชาชนเขตลาดพร้าวกรุงเทพมหานคร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชน ในเขตลาดพร้าวกรุงเทพมหานคร จำนวน 114,275 คน (DOH Department of Health, 2023) กลุ่มตัวอย่างในการทำแบบสอบถามในครั้งนี้ที่ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) เป็นการสุ่มตัวอย่างจากประชากรที่มีจำนวนมาก มีความแตกต่างกันระหว่างหน่วยสุ่มที่สามารถจำแนกออกเป็นชั้นภูมิ (Stratum) เพื่อให้ข้อมูลที่มีความครบถ้วน

ครอบคลุมและคำนวณหาจำนวนตัวอย่างตามสูตรทาโร ยามาเน่ (Yamane, 1973) ได้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชน ในเขตลาดพร้าวกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน (Wanichbuncha, K., 2017)

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมือในการศึกษาวิจัย คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) ที่สร้างขึ้นโดยการศึกษารายการ ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งได้ครอบคลุมเนื้อหาและวัตถุประสงค์ในการศึกษาตามกรอบแนวคิดของตัวแปรต้นและตัวแปรตาม

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม นำแบบสอบถามที่ผ่านการพัฒนาและปรับปรุงจนมีคุณภาพในระดับที่ยอมรับได้ไปดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง ขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามและทำหนังสืออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชากรกลุ่มตัวอย่าง แจกจ่ายและเก็บแบบสอบถามจากประชากรกลุ่มตัวอย่าง รับแบบสอบถามกลับคืน ตรวจสอบความถูกต้องและความครบถ้วนสมบูรณ์แล้วไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ทำการประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์ ดังนี้

1. การวิเคราะห์ สังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องได้แก่ การสังเคราะห์แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยทางสังคม ร่วมกับด้านการรับรู้ที่จำเป็นต่อกฎหมายกับการพัฒนาศักยภาพของประชาชน เพื่อสร้างกรอบแนวคิดในการวิจัยจากตัวแปรปัจจัยต่าง ๆ ที่สังเคราะห์ได้จากการทบทวนแนวคิดทฤษฎี และวรรณกรรม

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณที่ได้จากการเก็บแบบสอบถามความคิดเห็นของประชาชนเขตลาดพร้าวกรุงเทพมหานคร โดยการลงรหัสข้อมูลที่เก็บได้ทั้งหมดเพื่อเตรียมสำหรับการวิเคราะห์ทางสถิติ หลังจากนั้นจึงใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงสถิติทั้งเชิงพรรณนา เพื่อวิเคราะห์น้ำหนักของปัจจัยแต่ละปัจจัยที่ศึกษาและใช้สถิติเชิงอนุมาน เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นระหว่างปัจจัยทางสังคม และปัจจัยด้านการรับรู้

ผลการวิจัย

จากผลการศึกษา ผู้วิจัยสามารถสรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์การวิจัยได้ดังนี้

การศึกษา ด้านการรับรู้ และด้านการนำไปใช้ ของกฎหมายกับการพัฒนาศักยภาพของประชาชนเขตลาดพร้าวกรุงเทพมหานคร

จากผลการศึกษา สามารถสรุปได้ดังนี้

1. น้ำหนักเฉลี่ยด้านการรับรู้ทั้ง 4 ด้าน เท่ากับ 3.11 ค่า S.D. เท่ากับ 0.85 แปรผลได้ว่าอยู่ในระดับมาก ในขณะที่ด้านทัศนคติ และด้านทักษะเป็นด้านที่มีน้ำหนักเฉลี่ยสูงที่สุด 3 อันดับแรก โดยมีค่าระดับเฉลี่ย เท่ากับ 3.12 และ 3.12 ทั้งหมดแปรผลได้ว่าอยู่ในระดับมา มีค่า S.D. เท่ากับ 0.84 และ 0.82 ตามลำดับ ในขณะที่เดียวกัน ด้านความเข้าใจ มีน้ำหนักเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ 3.10 ค่า S.D. เท่ากับ 0.88 ซึ่งแปรผลได้ว่า อยู่ในระดับปานกลาง

2. น้ำหนักเฉลี่ยด้านการนำไปใช้ทั้ง 3 ด้าน เท่ากับ 3.05 ค่า S.D. เท่ากับ 0.92 แปรผลได้ว่าอยู่ในระดับปานกลาง ในขณะที่ด้านวิธีปฏิบัติ และด้านความถูกต้อง เป็นด้านที่มีน้ำหนักเฉลี่ยสูงสุดที่ 2 อันดับแรก โดยมีค่าระดับเฉลี่ยเท่ากับ 3.13 และ 3.05 ทั้งหมดแปรผลได้ว่าอยู่ในระดับมาก มีค่า S.D. เท่ากับ 1.00 และ 0.80 ตามลำดับ ในขณะที่เดียวกัน ด้านความเหมาะสม มีน้ำหนักเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ 2.98 ค่า S.D. เท่ากับ 0.96 ซึ่งแปรผลได้ว่า อยู่ในระดับปานกลาง

3. ระดับการพัฒนาศักยภาพและเพิ่มความรู้มีน้ำหนักเฉลี่ยทั้ง 5 ด้าน เท่ากับ 3.09 ค่า S.D. เท่ากับ 0.93 ซึ่งแปรผลได้ว่าอยู่ในระดับปานกลาง ในขณะที่การปรับตัว มีน้ำหนักเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 3.14 มีค่า S.D. เท่ากับ 0.97 ซึ่งแปรผลได้ว่าอยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ สภาพทางสังคม มีน้ำหนักเฉลี่ย เท่ากับ 3.12 มีค่า S.D. เท่ากับ 0.89 ซึ่งแปรผลได้ว่าอยู่ในระดับมาก การเพิ่มประสิทธิภาพ มีน้ำหนักเฉลี่ย เท่ากับ 3.09 มีค่า S.D. เท่ากับ 0.96 ซึ่งแปรผลได้ว่าอยู่ในระดับปานกลาง และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีน้ำหนักเฉลี่ย 3.08 มีค่า S.D. เท่ากับ 0.87 ซึ่งแปรผลได้ว่าอยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ ส่วนการพัฒนาคุณภาพมีน้ำหนักเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ เท่ากับ 3.01 มีค่า S.D. เท่ากับ 0.94 ซึ่งแปรผลได้ว่าอยู่ในระดับปานกลาง

การศึกษาวิเคราะห์ความแตกต่างประชาชนที่มีความรู้ด้านกฎหมายกับการพัฒนาศักยภาพของประชาชนเขตลาดพร้าวกรุงเทพมหานคร

จากผลการศึกษา พบว่า มีด้านประชากรศาสตร์ของประชาชนในกรุงเทพมหานครด้านใด ที่มีระดับการพัฒนาศักยภาพและเพิ่มความรู้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 อยู่ 1 ด้าน คือ ด้านระดับการศึกษา ส่วนปัจจัยด้านเพศ อายุ และอาชีพ ล้วนแล้วแต่มีระดับการพัฒนาศักยภาพและเพิ่มความรู้ ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

การศึกษาข้อกฎหมายและนำมาใช้กับการพัฒนาศักยภาพของประชาชนเขตลาดพร้าวกรุงเทพมหานคร

1. **ด้านการรับรู้** จากผลการศึกษาพบว่า ด้านการรับรู้ที่ส่งผลต่อระดับการพัฒนาศักยภาพและเพิ่มความรู้ ประกอบด้วย

1.1 ด้านทัศนคติโดยมีค่า $t = 2.135$ หมายความว่า ทัศนคติมีผลต่อระดับการพัฒนาศักยภาพและเพิ่มความรู้ในทางบวก และมีขนาดของอิทธิพลต่อกันเท่ากับ 2.135 หน่วย

1.2 ด้านทักษะโดยมีค่า $t = 1.951$ หมายความว่า ทักษะมีผลต่อระดับการพัฒนาศักยภาพและเพิ่มความรู้ในทางบวก และมีขนาดของอิทธิพลต่อกันเท่ากับ 1.951 หน่วย

2. **ด้านการนำไปใช้** จากผลการศึกษาพบว่า ด้านการนำไปใช้ที่ส่งผลต่อระดับการพัฒนาศักยภาพและเพิ่มความรู้ ประกอบด้วย

2.1 ด้านความถูกต้อง โดยมีค่า $t = 1.936$ หมายความว่า ความถูกต้องมีผลต่อระดับการพัฒนาศักยภาพและเพิ่มความรู้ในทางบวก และมีขนาดของอิทธิพลต่อกันเท่ากับ 1.936 หน่วย

2.2 ด้านความเหมาะสม โดยมีค่า $t = 2.750$ หมายความว่า ความเหมาะสมมีผลต่อระดับการพัฒนาศักยภาพและเพิ่มความรู้ในทางบวก และมีขนาดของอิทธิพลต่อกันเท่ากับ 2.750 หน่วย

2.3 ด้านวิธีปฏิบัติ โดยมีค่า $t = 2.558$ หมายความว่า วิธีปฏิบัติมีผลต่อระดับการพัฒนาศักยภาพ และเพิ่มความรู้ในทางบวก และมีขนาดของอิทธิพลต่อกันเท่ากับ 2.558 หน่วย

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการศึกษา ผู้วิจัยสามารถอภิปรายผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์การวิจัยได้ดังนี้

การศึกษา ด้านการรับรู้ และด้านการนำไปใช้ ของกฎหมายกับการพัฒนาศักยภาพของประชาชนเขตลาดพร้าวกรุงเทพมหานคร

1. น้ำหนักเฉลี่ยด้านการรับรู้ทั้ง 3 ด้าน โดยด้านทัศนคติ และด้านทักษะ เป็นด้านที่มีน้ำหนักเฉลี่ยสูงที่สุด 2 อันดับแรก ในขณะเดียวกัน ด้านความเข้าใจ มีน้ำหนักเฉลี่ยต่ำที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของ Kaewsri, P.,(2020) ที่ได้พบว่าปัจจัยในด้านการสนับสนุนและส่งเสริมมีความบกพร่อง จากศึกษาเรื่อง การเสริมสร้างศักยภาพชุมชนเพื่อลดปัญหาความเหลื่อมล้ำของประชาชนในพื้นที่ชนบท จังหวัดเชียงราย พบว่าสภาพปัญหาที่สำคัญ คือ การขาดการส่งเสริมให้ประชาชนรับรู้สิทธิในกระบวนการยุติธรรมและการขาดโอกาสในการร้องเรียนเรื่องต่างๆอย่างเท่าเทียม ซึ่งศักยภาพชุมชนที่สำคัญ คือ ผู้นำชุมชนเป็นคนรุ่นใหม่มีวิสัยทัศน์ได้รับการยอมรับและมีการทำงานตามหลักของความคุ้มค่า มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนก่อนที่จะมีการจัดทำแผนงานเพื่อพัฒนาหรือแก้ไขปัญหาในพื้นที่ โดยรูปแบบการเสริมสร้างศักยภาพชุมชน คือ Uni-equality Model ประกอบด้วย U = Understanding คือ การสร้างความเข้าใจ Ni = Nice-networking คือการทำงานโดยสร้างเครือข่ายที่ดี E = Encouraging คือ การส่งเสริมสนับสนุน Q = Quality คือ การพัฒนาระบบคุณภาพการทำงาน U = Ubiquity คือ การมีอยู่อย่างแพร่หลายทั่วทุกแห่ง A = Accessibility คือ การเข้าถึงง่าย L = Literacy คือ การรู้หนังสือความสามารถอ่านออกเขียนได้ I = Information คือ ฐานข้อมูลข่าวสาร T= Technology คือ เทคโนโลยีสารสนเทศ Y = Youth คือ สร้างความตระหนักของหนุ่มสาววัยทำงาน

2. น้ำหนักเฉลี่ยด้านการนำไปใช้ทั้ง 3 ด้าน โดยด้านวิธีปฏิบัติ และด้านความถูกต้อง เป็นด้านที่มีน้ำหนักเฉลี่ยสูงที่สุด 2 อันดับแรก ในขณะเดียวกัน ด้านความเหมาะสม มีน้ำหนักเฉลี่ยต่ำที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของ Angsananon, P., (2016) ที่พบว่าความเข้าใจในองค์ความรู้ยังมีช่องโหว่ และมีสิ่งที่ไม่เอื้อต่อการเสริมสร้างความเข้าใจและการบูรณาการ จากศึกษาเรื่อง ผลกระทบและอุปสรรคของกฎหมายไทยที่มีต่อการผลิตและการพัฒนาศักยภาพแรงงานวิชาชีพบัญชีในการเคลื่อนย้ายแรงงานเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน พบว่า ปัจจัยที่ใช้เป็นแนวทางในการผลิตและพัฒนาศักยภาพนักบัญชี ได้แก่ 1. ปัจจัยด้านการศึกษา 2. ปัจจัยด้านองค์กรทางวิชาชีพ 3. ปัจจัยด้านกฎระเบียบ และสิ่งโคปรมีจุดแข็งด้านองค์กรและกฎระเบียบที่ไทยควรนำมาปรับใช้ แต่ทว่าข้อกฎหมายไทยที่เป็นอุปสรรคต่อการผลิตและพัฒนานักวิชาชีพบัญชีไทยมีดังนี้ 1. ปิดกั้นโอกาสการพัฒนาวิชาชีพบัญชีไทย 2. บทบัญญัติบางประการมีช่องโหว่ 3. บัญญัติเกณฑ์ที่วัดผลการพัฒนา

นักบัญชีอย่างแท้จริงมิได้ 4. กฎเกณฑ์ไม่เอื้อต่อการพัฒนาศักยภาพในระยะยาว 5. ขาดมิติทางการพัฒนาศักยภาพนักบัญชี และ 6. ขาดการบูรณาการหลักสูตรวิชาชีพบัญชี

3. ระดับการพัฒนาศักยภาพและเพิ่มความรู้มีน้ำหนักเฉลี่ยทั้ง 5 ด้าน โดยการปรับตัว มีน้ำหนักเฉลี่ยสูงที่สุด รองลงมาคือ สภาพทางสังคม การเพิ่มประสิทธิภาพ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ส่วนการพัฒนาคุณภาพมีน้ำหนักเฉลี่ยต่ำที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของ Sinthuwong, S.,(2016) ที่พบว่า โครงสร้างของหน่วยงานและการปรับตัวมีผลอย่างยิ่งต่อการพัฒนาศักยภาพ จากการศึกษาเรื่อง การพัฒนาศักยภาพของนิติกรให้เป็นนักกฎหมายนิติบัญญัติในงานร่างกฎหมาย : ศึกษากรณีสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร พบว่า ในระดับบุคคล การกำหนดให้มีตำแหน่งนักกฎหมายนิติบัญญัติจะสามารถสร้างผู้เชี่ยวชาญร่างกฎหมายของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรได้เป็นอย่างดี และป้องกันปัญหาการย้ายสายงานของนิติกรในองค์กรได้ แต่ภารกิจงานด้านนิติกรเป็นอุปสรรคอย่างมากต่อการพัฒนานิติกรของสำนักงานกฎหมายให้เป็นผู้เชี่ยวชาญในงานร่างกฎหมายอย่างแท้จริง และส่งผลต่อการคัดเลือกนิติกร ให้ดำรงตำแหน่งนักกฎหมายนิติบัญญัติตามเจตนารมณ์ของกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการรัฐสภา ส่วนในระดับองค์กร โครงสร้างและอำนาจหน้าที่ในงานร่างกฎหมายของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ยังจัดโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ของนิติกร ไม่เหมาะสม ไม่สามารถสนองตอบต่องานร่างกฎหมาย เพื่อสนับสนุนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้ เนื่องจากได้กำหนดอำนาจหน้าที่ของนิติกรให้ปฏิบัติงานด้านนิติกรสำหรับสนับสนุนการปฏิบัติงานของสายงานอื่นควบคู่กันไปด้วย ประกอบกับมีกรอบอัตรากำลังที่ค่อนข้างจำกัด ไม่สัมพันธ์กับปริมาณงาน มีการเปลี่ยนแปลง และโอนย้ายไปทำงานด้านกฎหมายอื่น ดังนั้น สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรจึงควรปรับโครงสร้าง อำนาจหน้าที่และอัตรากำลังให้มีความเหมาะสมกับงานร่างกฎหมาย กล่าวคือ การแยกงานนิติกรออกจากงานนิติบัญญัติ รวมถึงการผลักดันให้เกิดตำแหน่งนักกฎหมายนิติบัญญัติ โดยกำหนดค่าตอบแทนที่เหมาะสม เพื่อป้องกันการไหลออกของนิติกร ไปยังสายงานอื่นที่มีค่าตอบแทนสูง

การศึกษาวิเคราะห์ความแตกต่างประชาชนที่มีความรู้ด้านกฎหมายกับการพัฒนาศักยภาพของประชาชนเขตลาดพร้าวกรุงเทพมหานคร

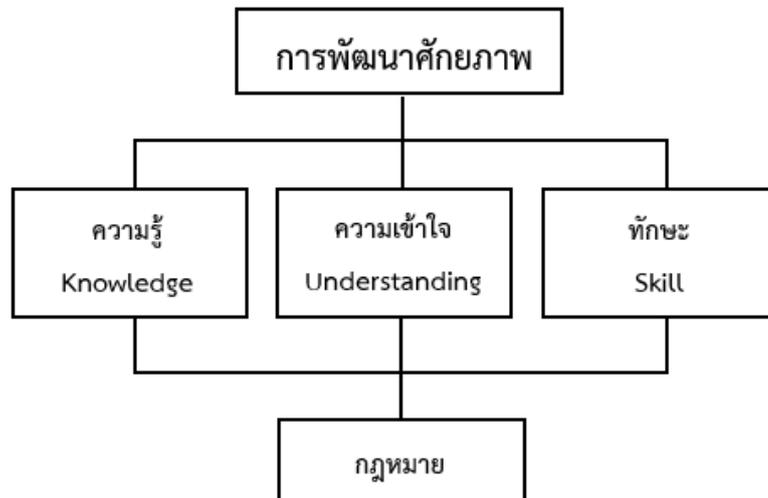
จากผลการศึกษา พบว่า มีปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ของประชาชนในกรุงเทพมหานครด้านใด ที่มีระดับคุณภาพการพัฒนา แตกต่างกัน คือ ด้านระดับการศึกษา ส่วนด้านเพศ อายุ และอาชีพ ล้วนแล้วแต่มีระดับคุณภาพการพัฒนาไม่แตกต่างกัน ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ Puangmalit, P., (2017) ที่พบว่าปัจจัยด้านการศึกษาและอาชีพมีความแตกต่างกัน จากศึกษาเรื่อง ทักษะคติและการรับรู้ของประชาชนต่อกฎหมายเกี่ยวกับการปล่อยโคมลอย พบว่า ผลการเปรียบเทียบทัศนคติและการรับรู้ของประชาชนต่อกฎหมายเกี่ยวกับการปล่อยโคมลอย จำแนกตามเพศ และจำนวนครั้งที่ปล่อยโคมลอย ระดับทัศนคติและการรับรู้ของประชาชนต่อกฎหมายเกี่ยวกับการปล่อยโคมลอยไม่แตกต่างกัน ส่วนจำแนกตามระดับการศึกษา อาชีพประสบการณ์ปล่อยโคมลอย และระดับทัศนคติของประชาชนต่อกฎหมายเกี่ยวกับการปล่อยโคมลอยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

การศึกษาข้อกฎหมายและนำมาใช้กับการพัฒนาศักยภาพของประชาชนเขตลาดพร้าว กรุงเทพมหานคร

1. ด้านการรับรู้ ที่ส่งผลต่อระดับการพัฒนาศักยภาพและเพิ่มความรู้ ประกอบด้วย ด้านทัศนคติ และด้านทักษะ
2. ด้านการนำไปใช้ ที่ส่งผลต่อระดับการพัฒนาศักยภาพและเพิ่มความรู้ ประกอบด้วย ด้านความถูกต้อง ด้านความเหมาะสม และด้านวิธีปฏิบัติ

ควรมีการเสริมสร้างความเข้าใจ การรับรู้ ของประชาชน โดยเฉพาะในเรื่องกฎหมายที่ประชาชนยังเกิดความเข้าใจผิด ควรที่จะสร้างความเข้าใจที่ถูกต้อง สร้างทักษะ และทัศนคติที่ดีที่จะนำไปสู่การพัฒนา ศักยภาพที่มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลที่เห็นได้ชัด ด้วยสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ประชาชนเขต ลาดพร้าวจำเป็นที่จะต้องปรับตัวเพื่อที่จะสามารถใช้ชีวิตได้อย่างมีความสุข หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการ รับผิดชอบดูแล และช่วยพัฒนาศักยภาพให้เกิดผลลัพธ์ที่ดีที่สุด สิ่งที่สำคัญอีกอย่างคือเรื่องของการกฎหมายไป ใช้ การคำนึงถึงความถูกต้องในการใช้กฎหมายของประชาชนในเขตลาดพร้าวซึ่งมีความสำคัญมากในสังคม ปัจจุบัน ความเหมาะสมในข้อกฎหมายแต่ละข้อมีความสำคัญและจำเป็นต่อการนำมาใช้ในชีวิตประจำวัน การใช้ กฎหมายบางข้อยังไม่ถูกวิธี เพราะขาดความเข้าใจในกฎหมายนั้น ๆ ทำให้วิธีปฏิบัติยังไม่ถูกต้องเท่าที่ควรจึง มีความจำเป็นที่จะต้องศึกษาเพิ่มเติมเพื่อเป็นส่วนช่วยในการพัฒนาศักยภาพของตนเอง และสังคมส่วนรวม

สรุปองค์ความรู้

จากแผนภูมิ กฎหมายมีส่วนช่วยในการพัฒนาศักยภาพประชาชนเขตลาดพร้าวกรุงเทพมหานคร การจะพัฒนาศักยภาพ และเข้าใจในกฎหมายสิ่งจำเป็นที่ควรมีคือ ความรู้ ความเข้าใจ และทักษะ จะเป็นส่วน ช่วยให้เกิดประสิทธิภาพมากขึ้น

1. ความรู้ (Knowledge) เป็นสิ่งที่สั่งสมมาจากการศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลอยู่ตลอดเวลา หรือมาจาก ประสบการณ์จริงที่ได้พบเจอ ไม่ว่าจะได้รับมาจากการฟัง หรือปฏิบัติ สิ่งที่สำคัญที่สุดในการพัฒนา ศักยภาพคือ

ความรู้ ยิ่งมีความรู้มากเท่าไรก็จะสามารถทำหลายสิ่งหลายอย่างได้มีประสิทธิภาพ การคิดวิเคราะห์แยกแยะกฎหมายก็เช่นกันยิ่งรู้เยอะ และสามารถนำมาปรับใช้ได้ ประชาชนจะสามารถใช้ชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีระเบียบทำตามกฎเกณฑ์ และมีความสุข

2. ความเข้าใจ (Understanding) เป็นการทบทวนสิ่งที่ได้ศึกษาหาข้อมูลมาซ้ำอีกจนมองเห็นที่มาที่ไป หรือลองทำการปฏิบัติจริงซ้ำ ๆ หาข้อมูลเชิงสถิติมาเปรียบเทียบเพื่อที่จะสามารถอธิบายสิ่งต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง การทำความเข้าใจจะช่วยให้การใช้ชีวิตสบายขึ้น ยิ่งเกิดความเข้าใจในสิ่งใดสิ่งหนึ่งก็จะสามารถทำสิ่งนั้นได้อย่างถูกต้อง และมีประสิทธิภาพจนเกิดความชำนาญ สังคมจะมีแต่สิ่งที่ดีขึ้นจะทำให้เกิดผลดีต่อสังคมในมุมกว้าง

3. ทักษะ (Skill) เป็นความสามารถส่วนบุคคลที่จะมีความแตกต่างกันไป ประชาชนจะเกิดศักยภาพขึ้นได้ต้องมีความรู้ ความเข้าใจ และพัฒนาเป็นทักษะ การมีความรู้เรื่องกฎหมายเป็นทักษะอย่างหนึ่งที่จะช่วยนำไปต่อยอดทางความคิด การกระทำ การคิดวิเคราะห์ และความสม่ำเสมอ เกิดความถนัดซึ่งจะมีส่วนช่วยในการประกอบวิชาชีพ สามารถสร้างรายได้ให้กับตนเอง และครอบครัว

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1) มีการส่งเสริมจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยการรณรงค์ให้ความรู้ด้านกฎหมายแก่ประชาชนจากการอบรม และโครงการเสริมสร้างความรู้ รวมไปถึงขอความร่วมมือจากหน่วยงาน หรือผู้ที่มีความรู้ความสามารถทางด้านกฎหมาย เพื่อช่วยเสริมสร้างองค์ความรู้ และทัศนคติที่ดีและมีศักยภาพที่สามารถพัฒนาต่อยอดได้

2) การบริหารจัดการพัฒนา ในส่วนของหน่วยงานที่รับผิดชอบ ควรเสริมสร้างประสิทธิภาพในการดำเนินงาน มุ่งเน้นการให้องค์ความรู้ด้านกฎหมาย ให้สอดคล้องต่อบริบทของกฎหมายและสังคมยุคใหม่

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

1) ควรมีการประเมินศักยภาพและความรู้ความเข้าใจกฎหมายของประชาชนอย่างสม่ำเสมอ

2) ควรมีการจัดกิจกรรมพัฒนาความรู้ ทักษะ ให้แก่บุคลากร และแผนกต่างๆ ที่รับผิดชอบ เพื่อเพิ่ม ประสิทธิภาพในการร่วมกันพัฒนาศักยภาพในการให้ความรู้ด้านกฎหมายแก่ประชาชนได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาในครั้งต่อไป

สำหรับการศึกษาในครั้งถัดไป ผู้ที่สนใจควรประยุกต์ใช้การเก็บข้อมูลที่ลงลึกถึงรายละเอียดการพัฒนาทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพอย่างครอบคลุม จากการทำแบบสอบถามและสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้เชี่ยวชาญ ทั้งฝ่ายหน่วยงานที่รับผิดชอบและประชาชน เพื่อเสริมสร้างเป็นข้อมูลเชิงลึกที่สามารถนำมาเป็นแนวทางในการศึกษากฎหมายกับการพัฒนาศักยภาพของประชาชนเขตลาดพร้าว กรุงเทพมหานคร ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเหมาะสมต่อไป

References

- Wongchak, P., (2008). The relationship between law in democracy and Thai society. Study report. Faculty of Law Chiang Mai University.
- Nilsuk, S., (2012). Laws you should know about daily life. Form <https://www.gotoknow.org/posts/502873>
- Suapuean, T., (2022). General knowledge. Humans and society and rules. Suan Sunandha Rajabhat University.
- Yuktananda, T., (2022). A Process of Mediation by Buddhist Peaceful Means of Juvenile and Family Court. A Dissertation the Requirements for the Degree of Doctor of Philosophy (Peace Studies) Mahachulalongkornrajavidyalaya University.
- Yuktananda, T., (2019). Buddhist Ethics: The Alternative Practice of Anti-Corruption. Journal of MCU Peace Studies Special Issue. 624-634.
- Boonthong,T., (2018). Developing the work potential of personnel. Case study of the Facilities, Vehicles and Security Division. Secretariat of the Prime Minister Independent research. Master of Public Administration Program Ramkhamhaeng University.
- Yuktananda, T., (2022). A Study of Factors Affecting the Achievement of Online Learning of Students Under the Spread of the COVID-19 Virus. Journal of MCU Peace Studies Vol.10 No.2. 509-522.
- Phuklang,N., (2018). Development of performance potential of general administrative staff in Maha Sarakham Rajabhat University. Personnel Research Report (R2R). Maha Sarakham Rajabhat University.
- Ruencharoen, O., (2020). Developing the performance potential of civil servants in Prachinburi Province. Research article. Management major. Faculty of Business Administration Ramkhamhaeng University.
- Office of Justice Affairs. (2018). Thai Niyom Yangyuen. Form <http://www.oja.go.th/TH/ไทยนิยมยั่งยืน>.
- Yuktananda, T., (2020). Good management of private higher education institutions in Thailand. Rajamangala University of Technology Social Science Journal. Vol7 No.1.
- Manyarom, C., (2001). Basic knowledge about law. Bangkok, Dhurakij Pundit University.

- Bryant, C., & White, L.G. (1976). *Managing Development in the Third World*. Colorado: Westview.
- DOH Department of Health. (2023). Civil registration population by gender, fiscal year 2023, Bangkok. Form <http://dashboard.anamai.moph.go.th/population/popall/changwat?year=2023&cw=10>.
- Yamane, T., (1973). *Statistics: An Introductory Analysis*. 3rd Ed. New York. Harper and Row Publications.
- Wanichbuncha, K., (2017). *Advanced Statistical Analysis with SPSS for Window* (12th edition). Bangkok: Samlada Limited Partnership.
- Kaewsri, P., (2020). *The Empowerment of Community Potentials for Inequality Reduction of People in Remote Areas of Chiang Rai Province*. Graduate School Journal Chiang Rai Rajabhat University. Vol.13 No.3. September - December 2020.
- Angsananon, P., (2016). *The impact and obstacles of Thailand's laws on production and potential development of professional accountants in moving into ASEAN Economic Community*. Thesis (M.A. (Law and Management))--National Institute of Development Administration.
- Sinthuwong, S., (2016). *Developing the potential of lawyers to be legislative lawyers in draft law work: a case study of the Secretariat of the House of Representatives*. Report according to the curriculum for developing senior executives for ordinary parliamentary civil servants, Class 9, King Prajadhipok's Institute.
- Puangmalit, P., (2017). *Attitudes and perceptions of the people towards the law regarding releasing sky lanterns*. Suan Dusit University: Bangkok.

